

ป.อ. ตัวการ วิวังทรัพย์ มาตรา ๘๓, ๓๓๖, ๓๓๖ ทวิ

จำเลยเป็นคนร้ายที่กระชากสร้อยคอของผู้เสียหายในเวลากลางวัน ขณะผู้เสียหาย ขับรถจักรยานยนต์และมีประจักษ์พยานอีกปากหนึ่งซ้อนท้าย โดยจำเลยเป็นคนร้ายที่นั่งซ้อนท้าย รถจักรยานยนต์ที่พวกจำเลยขับมาอยู่ห่างเพียง ๑ เมตร ผู้เสียหายขับรถด้วยความเร็วเพียง ๒๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง จำเลยพยายามดึงสร้อยคอของผู้เสียหายอยู่ ๒ ถึง ๓ ครั้ง ใช้เวลาประมาณ ๑ นาที นับจากรถจักรยานยนต์มาประกบด้านขวา ผู้เสียหายมีเวลาหันไปมองหน้าจำเลย ซึ่งเป็นคนร้าย ที่ดึงสร้อยคอและจำลักษณะเด่นของใบหน้าจำเลยที่มีดวงตาโตได้ แม้จำเลยสวมหมวกแก๊ป แต่ไม่ได้ ปิดบังใบหน้า ทั้งพยานโจทก์ทั้งสองดังกล่าวอยู่ในระดับเดียวกับจำเลยในขณะที่จำเลยใช้มือดึงสร้อยคอ ย่อมจะต้องหันหน้ามาทางผู้เสียหาย อันเป็นโอกาสที่พยานโจทก์ทั้งสองจะมองเห็นหน้าจำเลยในช่วง ระยะเวลาสั้นๆได้ นอกจากนี้พยานโจทก์ทั้งสองติดตามและจดจำหมายเลขทะเบียนรถแล้วแจ้ง เจ้าพนักงานตำรวจจนติดตามจับจำเลยได้ในไม่กี่ชั่วโมง ในวันนั้นพยานโจทก์ทั้งสองก็ยืนยันว่าจำเลย เป็นหนึ่งในคนร้าย แม้พนักงานสอบสวนจัดให้ผู้เสียหายซื้อรถจักรยานยนต์และรูปถ่ายจำเลยหลังเกิดเหตุ นาน ๔ เดือน ก็เป็นความบกพร่องของพนักงานสอบสวน ไม่ทำให้พยานโจทก์ทั้งสองมีน้ำหนักร้อยลง และการที่พยานทั้งสองยืนยันจำเลยเป็นคนร้ายเพียงคนเดียวในวันที่พบจำเลยที่สถานีตำรวจก็ไม่ใช่ พิรุณ แต่เป็นการยืนยันบุคคลเฉพาะเท่าที่เห็นและจำได้ อันเป็นการสนับสนุนว่าพยานโจทก์ทั้งสองไม่ได้ กล่าวมั่วร้ายปรักปรำจำเลย โดยข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรก็ให้การไปตามนั้น ประกอบกับจำเลยก็รับว่า ใช้รถจักรยานยนต์ของกลางเป็นประจำ จึงฟังได้ว่าจำเลยเป็นคนร้ายร่วมกับพวกกระทำความผิดฐาน วิวังทรัพย์ตามฟ้องโจทก์

(ย่อ)

(นายธนกร พลายนสา)

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกา ๙